

tror jeg, uagtet mit Ønske om, at der skal komme en Lov ud af det — ikke lade sig piske igennem, saaledes som vi ere blevne piskede. Og jeg vil sige, at havde jeg troet fra første Færd, at det var Meningen, at Loven skulde piskes igennem, var jeg slet ikke gaaet med. Men jeg haaber ikke, det sker i Landstinget. Jeg haaber, at der der vil komme en ny saglig Behandling. Det maa der ogsaa gøre af den Grund, at jeg sad her i dette Udvalg, som, Gud bevare os, personlig vil høre til et af mine kæreste Minder, thi behageligere Arbejdsfæller personlig set kan man slet ikke tænke sig, men naar der blev Tale om Meninger, vare de Herrer som rivende Ulve — der sad jeg muttersalene med mine Meninger, og de Herrer havde jo — som Meninger — Gabet oppe, lige saa saare der kom noget fra mig.

Men jeg siger: kom vi nu med dette Forslag lige herfra op i Fællesudvalg og fik Sagen afgjort der, ja, saa maatte jo det, der blev Lov, blive den rene Tilfældighed, noget, som det dog sidst af alt skal være, hvor Talen er om en saa vigtig Foranstaltning for Erhvervslivet som en Toldlov. Det vilde jo blive et rent Terningkast, ja, meget mindre end det, fordi vi spillede med falske Terninger, ikke forfalskede Terninger, men med Terninger konstruerede efter et galt Princip. Derfor maa de faa Øjne altid falde op for Industrien. Det vilde ikke være noget ærligt Kast med Lykkens Terninger, men et Kast med Terninger, som vare forkert konstruerede, konstruerede fra et Bureau, ikke fra Livet. Man siger nok „saglig“, men mener alligevel „paa Skøn“. Man siger nok „saglig“, men man mener „bureaukratisk“.

Som sagt, det er, om jeg saa maa sige, et raat, ubearbejdet Tilbud eller Forslag, her er gjort, og jeg vil haabe, det vil blive taget op i Landstinget og der undergaa en anden Bearbejdning end den, som jeg eller noget andet Medlem af Udvalget — af Mangel paa Tid — har kunnet præstere, og at der derud af maa komme et Toldlovsforslag, som vi, som det ærede Medlem sagde, kunne være bekendt for vore Efterkommere, og som kan være til Gavn for Fædrelandet. Hvad jeg saa i Løbet af Forhandlingerne efter det Indtryk, jeg nu faar, vil gøre med min Gladiatorskare, det er noget, jeg vil træffe Bestemmelse om senere.

Deuntzer: Endskønt jeg vel ved, at Medlemmers personlige Forhold ikke maa drages frem her i Salen, kan jeg dog, da

den Form, hvori den ærede sidste Taler (Fraenkel) omtalte en Handling af mig, kunde fremkalde en Misforstaaelse hos det ærede Ting, ikke undlade at bede om Til-ladelse til at oplyse, at det eneste, han kan have sigtet til, var, at jeg i min tidligere Stilling som Minister fandt det nødvendigt at afskedige ham som udsendt Konsul.

Rasmus Hansen: Til Ændringsforslagene Nr. 279, 281 og 282 til Løbenumrene henholdsvis 214, 215 og 216 har jeg tilladt mig udenfor Betænkningen at stille 3 Underændringsforslag. Som ærede Medlemmer ville se, har Finansministeren under disse Løbenumre stillet Ændringsforslag om en delvis Told og en delvis Værdibeskatning paa Tobak, og de ere tiltraadte af et Flertal i Udvalget. Mine Ændringsforslag gaa ud paa, at den af Ministeren foreslaaede Told nedsættes.

Ved 1ste Behandling fremsatte jeg nogle kritiske Bemærkninger om det Grundlag, hvorpaa dette Forslag i det hele var bygget, idet jeg fandt, at den foreslaaede Nedsættelse af Beskyttelsen var alt for ringe. Navnlig gjaldt min Kritik den foreslaaede Told paa Tobak, idet jeg fandt den urimelig høj. Der var foreslaaet, at Tolden paa Tobak i Blade og Stilke skulde forhøjes fra 14 til 30 Øre pr. Pund, og at Tolden paa almindelig færdig Røgtobak forhøjes fra 20 til 40 Øre pr. Pund, og paa Cigarer og Cigaretter fra 80 til 110 Øre pr. Pund. Endvidere udtalte jeg, at det var urigtigt og urimeligt og mod Venstres tidligere Standpunkt og Principper at forhøje Beskyttelsen paa denne Industri, nemlig paa Cigarer, saa betydeligt, som det skete efter Regeringens Forslag. Det er nemlig et Faktum, at Beskyttelsen for Røgtobak forhøjes fra 6 til 10 Øre pr. Pund og for Cigarer fra 66 til 80 Øre pr. Pund. Nu føler jeg mig overbevist om at være i fuld Overensstemmelse med Flertallet her, naar jeg hævder, at det aldrig har været Flertallets Mening, at Beskyttelsen overhovedet paa nogen Industri skulde forhøjes. Denne Betragtning maa være Hovedgrundlaget for en virkelig, demokratisk, frisindet Toldlov.

Jeg ankede ligeledes særlig over, at den foreslaaede Toldforhøjelse vilde falde tungest paa almindelig Røgtobak. Som bekendt falder det store Forbrug særlig paa Landet, og derfor vil den store Forhøjelse særlig ramme Landet og falde tungest paa den mindre bemidlede Del af Landbefolkningen. Det bliver nemlig For-